

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.323/2016/6.

A tanács tagjai: . Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Kovács Ákos bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Az alperes képviselője: (...) jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes (5. sorszám)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 12.K.33.329/2015/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.33.329/2015/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgár felperes az előzményi ügyben 2013. augusztus 9. napján keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedélye meghosszabbítását kérte a alperes neve Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóságánál mint elsőfokú hatóságnál. A hatóság a kérelmet elutasította, és a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről kiutasította. A fellebbezés folytán

eljárás alperes ezen alapeljárásban az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolásában - egyebek mellett - megállapította, hogy a felperes a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében valótlan tényről közölt, ezért a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 18. § (1) bekezdés b) pontja szerint jogkövetkezmény alkalmazása indokolt.

- [2] A felperes keresettel támadta meg az alperes határozatát, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3.K.31.944/2014/5. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.
- [3] A megismételt eljárás során az elsőfokú hatóság a 2015. május 21. napján kelt 106-1-41835/39/2013-T. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Határozatának indokolásában a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozott. Megállapította, hogy az alapeljárásban a 2013. október vonatkozásában a 0 forint munkabér önrevízióval korrigálásra került 150.000 forintra (2014. 02. 07-én kelt NAV válasz), ugyanakkor a legutóbb benyújtott helyesbítő bevallás alapján 2013. szeptembertől decemberig és 2014 januárjában a felperes biztosítási jogviszonya szünetelt, munkabérrel ellátatlan volt (2015. 04. 22-én kelt NAV tájékoztatás). Az új eljárásban benyújtott kereseti igazolás szerint bruttó havi munkabére 2014 januárjában 150.000 forint volt. Mindezek az ellentmondások kizárják az egyszerű adminisztrációs hibát és a hamis adatközlést támasztják alá, figyelembe véve, hogy az alapeljárás másodfokú eljárása során a felperest kifejezetten a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében nyújtott be nyilatkozatot, és korrigálták a bevallást a NAV felé a 2013. évi munkabérére vonatkozóan. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. július 29. napján kelt 106-T-41857/3/2015. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, és a felperest az Európai Unió államainak területéről Kína területére kiutasította. Helytállónak tekintette az elsőfokú határozat azon megállapítását, miszerint a felperes a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében valótlan tényről közölt, ezért a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontja alapján a tartózkodási engedély meghosszabbítását meg kellett tagadni. Megjegyezte, hogy a feltárt körülmények alapján kizárható az adminisztratív tévedés lehetősége, különösen, hogy a helyesbített, vagyis az utóbb korrigált adatokat az adóhatóság közölte a hatósággal. Hivatkozott a 2/2015. KJE jogegységi határozatban foglaltakra is.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [4] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Leszögezte, hogy nem szolgáltatott hamis adatokat, a

munkaszerződése szerinti munkabér nettó összege minden esetben kifizetésre került részére. Mások jogsértő magatartásáért a jogkövető személyt nem lehet felelősségre vonni, a munkáltató kötelezettsége az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 31. § (2) bekezdése szerint a magánszemélyenkénti összesítők valós adatokkal való benyújtása. Így az alperes hivatkozása téves, a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pont rendelkezéseinek ellentmond, ebből következően a határozat jogsértő. Utalt a Kúria idegenrendészeti joggyakorlatelemző-csoportjának összefoglaló véleményére, és más eseti döntéseiben foglaltakra is.

- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Harmtv. 13. § (1) bekezdésére és 18. § (1) bekezdésére hivatkozással rámutatott arra, hogy a tartózkodási engedély kiadása, meghosszabbítása, mérlegelési jogkörben hozott döntés, így a hatóságnak a döntés meghozatalakor mérlegelnie kellett, hogy a felperes - a kérelemben megjelölt bruttó munkabér adatok alapján - a tartózkodás teljes időtartamára rendelkezik-e megélhetését biztosító anyagi fedezettel. A mérlegelés alapjául szolgáló részletes szabályokat a Vhr. tartalmazza. A Vhr. 29. § (5) bekezdésének idézését követően leszögezte a bíróság, hogy ez a rendelkezés egyértelművé teszi, hogy amennyiben az ügyfél megélhetését keresőtevékenységből származó jövedelem igazolásával kívánja alátámasztani, akkor ezt jogszerű keresőtevékenységből származó jövedelem igazolásával teheti meg.
- [7] Kifejtette a bíróság, hogy jelen ügyben a hatóság a megismételt eljárásban a korábbi bírósági ítéletben foglaltak alapján járt el. Az időközben közzétett, a jogértelmezés egységesítése érdekében kiadott 2/2015. KJE jogegységi határozatban foglaltak alapján megállapítható, hogy a hatóság ismét értékelte a bizonyítékokat, a felperes által szolgáltatott adatokat, az általa benyújtott okiratokban foglaltakat jogszerűen vetette össze a NAV által közölt adatokkal, és a valótlan adatközlés ténye megállapíthatósága felől közelítve döntött a felperes kérelméről. Megállapította a bíróság, hogy az alperes határozata a 2/2015. KJE határozatban foglaltak tükrében helytálló, anyagi jogi szempontból jogszerű. Nem lehetett eltekinteni attól, hogy a felperes által a munkaszerződés, kereseti igazolás benyújtása a tartózkodási engedély meghosszabbítása érdekében történt, továbbá, hogy a NAV felé több ízben helyesbítésre kerültek a felperes egyes havi munkabér adatai. A felperes nem bizonyította sem a közigazgatási, sem a peres eljárás során, hogy nyilvánvaló tévedés miatt eltérőek az adatok, a feltárt körülmények ennek ellenkezőjét támasztották alá. Az Art. szerint az adózónak az önellenőrzés joga a jogszabályi rendelkezésből fakad, és a NAV által elfogadott önellenőrzés esetén az önellenőrzéssel

érintett bevallási időszakra vonatkozóan az önellenőrzéssel helyesbített adatok tekinthetők bevallási adatnak. Arra helytállón hivatkozott a felperes, hogy az Art. szerint (Art. 172. §-a) a munkáltató felelőssége fennáll a bevallásban foglalt adatok helyességéért, de azt is leszögezte, hogy a 2/2015. KJE határozat, hogy nem adójogi, hanem idegenrendészeti szempontok alapján kell értékelni a feltárt tényeket. Az önellenőrzésnek, mint az adójogi utólagos helyesbítés jogintézményének a perbeli idegenrendészeti ügy mikénti eldöntése szempontjából nem volt jelentősége, annak megtörténte, eredményére a jogszerű keresőtevékenységből származó jövedelem igazolásaként hivatkozni nem lehet.

- [8] Megállapította a bíróság, hogy az alperes a tényállást maradéktalanul feltárta, eljárásjogi jogsértést nem követett el, a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdésében foglaltak alapján a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, és ezen alapuló meggyőződése szerint állapította meg a tényállást, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helytállón jutott arra a következtetésre, hogy a felperes tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmét a valótlan adatközlés megvalósulása miatt el kellett utasítani.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközik, valamint a Pp. 339/B. §-ába, mert hatályában tartotta fenn az alperes azon határozatát, amely sérti a Ket. 1. § (1) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 37. § (5) bekezdését, 50. § (1), (6) bekezdését, 72. § (1) bekezdését, a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontját. A 2/2015. számú KJE határozatra hivatkozó bírósági álláspont kapcsán kifejtette, a jogegységi határozat rögzíti azt is, hogy az eljárás egészének és mozzanatainak vizsgálata a jogorvoslat során teret enged annak megállapítására, hogy tisztességes volt-e az ügyintézés vagy sem. Nincs elzárva az ügyfél annak bizonyításától sem, hogy a hatóság által hamisnak minősített adat valós, vagy a hamisnak bizonyult adatot nem a tartózkodási engedély megszerzése érdekében szolgáltatta, illetőleg a hamis okirat kapcsán bizonyítható, hogy valós adatot tartalmaz, míg a hamis adatról megállapítható, hogy nyilvánvaló tévedés vagy elírás eredménye. Hangsúlyozta, hogy nem volt tisztában a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontja szerinti megállapítás alapjául szolgáló adat létezésével, így nyilvánvalóan nem volt lehetősége arra, hogy tisztázza az alperes által feltárt körülmény hátterét. Anélkül azonban, hogy erre felhívna a közigazgatási hatóság a kérelmező ügyfél figyelmét - akár hiánypótlási felhívás keretében - egyik kérelmező sem fog tudni soha élni a tévedés és elírás bizonyításának lehetőségével.

Hangsúlyozta, hogy a tévedés vagy elírás bizonyításától kifejezetten az alperesi hatóság zárta el, mivel az alperesi hatóság nem tett eleget a Ket. 50. § (1) bekezdésében, és 37. § (5) bekezdése szerinti tényállás-tisztázási kötelezettségének, ugyanis hiánypótlás keretében nem kísérelte meg tisztázni, hogy az adóhatóságnál milyen oknál fogva maradt el a munkaszerződésében rögzített munkabér bejelentése.

- [10] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [12] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta, és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [13] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [14] A perben rendelkezésre állt iratokból a Kúria megállapíthatónak találta, hogy az alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségét nem sértette meg, sőt az elsőfokú idegenrendészeti hatóság által feltárt tényállást a másodfokú eljárás során kiegészítette, pontosította, azaz további bizonyítási eljárást is lefolytatott. A felperesnek mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás során adott volt a lehetőség arra, hogy az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek eleget tegyen, akár önként, akár a hatóság hiánypótlási felhívására. A felperes részéről azonban ilyen bizonyítás nem történt.
- [15] Nem tartotta elfogadhatónak a Kúria a felperesnek a 2/2015. számú KJE jogegységi határozat értelmezésére vonatkozó álláspontját sem. Az elsőfokú bíróság ítélete összhangban állt ezen jogegységi határozatban foglaltakkal, azt hivatkozta és idézte is, a felperes által kiragadott kitétele a jogegységi határozatnak nem támasztja alá a felülvizsgálati kérelem megalapozottságát.
- [16] Nyomatékosan utal e körben a Kúria a 2/2015. KJE jogegységi határozatban foglaltakra. E szerint a jogegységi tanács a felelősségi alakzatra vonatkozó jogszabályhelyek vizsgálata során azt a megállapítást tette, hogy az - a mérlegelésre és a tudatállapot tartalmára való utalás hiánya, a jogkövetkezmény jellege folytán - egyértelműen objektív alakzatként értelmezhető.
- [17] A vizsgált jogszabályhely objektív jellegét erősíti, hogy a tartózkodási engedély iránti kérelem folytán megindult eljárásban a kérelmezőnek a saját, általa nyilvánvalóan ismert személyi körülményeiről, (kivel él, milyen családi kapcsolatban, hány embert

tart el, hol dolgozik, mennyit keres, hol lakik, stb.) kell adatot szolgáltatnia. E kérdésekre egyértelmű válaszok adhatók, a releváns körülményekre vonatkozó válaszok alapvetően befolyásolják a kérelem elbírálását, a valótlan állítás, a megtévesztés pedig joggal való visszaélést eredményez.

- [18] Ennek folytán az ilyen adatszolgáltatási kötelezettséghez fűzött jogkövetkezmény objektív jellegének kimondása - a szabályozással védendő jogi tárgyra is tekintettel - nem aránytalan.
- [19] Az objektív jogkövetkezmény végső soron azt eredményezi, hogy a kérelmezőtől a saját ügyében olyan körülményekről eljárás kíván meg a jogalkotó, amely kizárja részéről a hamis adatközlést. Eszerint a kérelmező felelőssége - a kérelmére indult eljárásban, a személyi körülményeit érintő adatszolgáltatások és tényközlések tekintetében - a tudatállapotától függetlenül fennáll.
- [20] A Harm.tv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja úgy értelmezendő, hogy a jogalkotó határozott eljárási következményt helyezett kilátásba, ha a hamis adatközlés a tartózkodási engedély megszerzése céljából történt. A Harm.tv. rendelkezik más eljárásokról is, amelyek során szintén sor kerülhet adatközlésre, mint például a külföldi egyes bejelentési kötelezettségei, az úti okmánnyal való ellátása, vagy éppen a vele szemben kezdeményezett rendészeti eljárások alkalmával, ekkor a jogszabály nem szankcionálja a hamis adatközlést.
- [21] A Harm.tv. 20. § (1) bekezdés a) pontja, a Vhr. 29. § (5) és (6) bekezdés g) pontja együttes értelmezése egyfelől azt jelenti, hogy a harmadik országbeli állampolgár a magyar jogi előírások betartásával létesít munkaviszonyt, érvényes munkavállalási engedéllyel és munkaszerződéssel rendelkezik, mely alapján ténylegesen munkát végez. Egyidejűleg azt is jelenti, hogy a jogszerű munkavégzés számára jövedelem szerzését eredményezi, amelynek jogszerűsége ugyancsak feltétel. Az idézett jogszabályi rendelkezés a jogszerű munkavégzés mellett tehát egyszersmind a jogszerű jövedelem megszerzését is előírja, a kettő együttesen igazolja a megélhetés biztosítottóságát. A jogalkotó - miközben megköveteli a jogszerű keresőtevékenységet - nem mond le a jövedelem jogszerűségéről. A jogszerű jövedelem az a jövedelem, amely után a közterheket megfizették, amelynek mértékéről nem más, mint az adóhatóság rendelkezik megbízható információval.
- [22] A fentiek alapján (a jogszerű jövedelem értelmezése folytán) az idegenrendészeti hatóság okkal tájékozódott az adóhatóságnál és fogadta el az adóhatóság által visszaigazolt jövedelmet jogszerű jövedelemként, e közlést valós adatként.
- [23] A perbeli ügyben megállapítható volt, hogy 2013. október hónapra először 0 forint korrekciója 150.000 forintra, majd 2015. 04. 22-i NAV tájékoztatás szerint 2013. szeptembertől-decemberig, illetve 2014 januárjában a felperes ellátatlan volt. Egyetértett a Kúria azon állásponttal, miszerint ez nem tekinthető pusztán adminisztratív tévedésnek, és szemben áll azzal a felperesi érveléssel, hogy a kereseti igazolás és a NAV által közölt adat

fedte egymást. A jogszerű jövedelemre vonatkozó, valós adatokat a NAV tájékoztatása tartalmazta, és a valótlan tényközlés a valótlan tartalmú okirat benyújtásával megvalósult, annak időpontja az adatszolgáltatással rögzült.

- [24] Osztotta a Kúria a bíróság azon álláspontját, hogy a felperes sem a közigazgatási, sem a peres eljárásban nem bizonyította azt, hogy a nyilvánvaló tévedés miatt eltérőek ezek az adatok, sőt a feltárt körülmények éppen ennek ellenkezőjét támasztották alá. Hangsúlyozza a Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben a felperes - az immár megismételt eljárás során, ismerve annak tárgyát és tétjét - nem volt elzárva annak bizonyításától, hogy nem történt valótlan tényközlés, de állításával ellentétben nem bizonyította azt, hogy a hamis adatközlés tévedés vagy elírás eredménye. Alaptalanul hivatkozott arra a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy ennek bizonyításától az alperesi hatóság zárta el. A felperes pontosan tisztában volt már a megismételt közigazgatási eljárás során, majd a perben is azzal, hogy miért került sor kérelme elutasítására, annak mi a jogszabályi alapja, és milyen körülmények vezettek ehhez. Ennek ellenére a Pp. 324. § folytán a közigazgatási perekben is alkalmazandó Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.
- [25] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [26] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását, ezért azt a Kúria tárgyaláson bírálta el.
- [27] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [28] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. szeptember 27.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró